

מסורת הש"ס

א) כלים פרו"ז מ"ט בצורת ת. פסחים פו. ב) מדות לו. פ"א מ"ג. ג) זמנים קב. ד) ופסחדין ק. פ"ש"א. ה) נשם: איחמננ ממי חוקיה. ו) ונעל סב. טוטה לו. ז) מוספפה דיומא פ"ב ס"ב"ג. ח) ויחמננ גד. ט"ש"א. ט) ז"ק. י) כנ"א: תלמס. י"גלשמים תלמרתס של שלג ויני של שמים עשרה ור"ל קין עניסס רשיוט כל אחד של של וס"י אס ילה להוסק יסיה של ג' ודיוקין יסיה שמים תמרתס שס אס ה"ג א"ל שס ודי כסח"י תמס: ב) ש"ן תלמתי דף י"ג. ג) תמדיקי ב"ס דיוממוס. ז"ק. ח) ש"ן דף י"ג (ש"ך לשי"ב)

תורה אור השלם

- וירדו כל עבדיו אלה אלי והשתחויו לי לאמר בצא אחת וכל העם אשר ברצוני ואצרי כי אצא ויצא מעם פְּרַעֲהָ בְּרָדִי אִךְ שְׁמוֹתַי יִשׁ ה' וְיָדִי וְיָ הָיְתָה וְיָדִי אֶלְקֹהוּ וְהָעָם מִתְּחִיל לִפְנֵי הָאֱלֹהִים עַד בָּאָה הָאֲרָצָה: מלכים א יח מו
- וְיָדִי וְיָ הָיְתָה וְיָדִי אֶלְקֹהוּ וְהָעָם מִתְּחִיל לִפְנֵי הָאֱלֹהִים עַד בָּאָה הָאֲרָצָה: מלכים א יח מו
- וְעַל הַתֵּל יַעֲלֶה עַל שִׁפְתוֹ מוֹהַּ וְהָיָה כִּל עֵץ מִקֶּבֶל לֹא יִבֹּל יָעִלוֹ וְלֹא יִהְיֶה פִּירוֹ לְחֻדְשֵׁי יִבְרָר בִּי מִן הַמִּדְבָּר וְהָיָה הָיָה עִדְיָאִם וְהָיָה פִּירוֹ לִמְלָאֵל וְעֵלְהָ לְהַרְפֹּה:

- ויקרא לו מ"ב
- וְלִקְחָהּ סֵלַת וְאִתָּהּ אֶת שְׁתֵּים עָשָׂר הַחֹלֹת שֶׁנִּי שְׁעִירֵים וְהָיָה הַחֹלֹת וְיִקְרָא עַד כֹּה ה' וְנָתַתָּ עַל הַמִּדְבָּר וְלִבְנֵה וְעַל הָרִמָּה וְהָיָה שָׁם עַד הָיִים הַקָּדָה: מלכים א ח ח

- ויקרא כו ד
- וְשָׁמַתָּ שָׁם אֶת אֶרֶץ הַדְּשֵׁרֶת וְסָבַתָּ עַל הָאֲרָץ הַדְּשֵׁרֶת: שמואל ב א
- וְיִאֲרֹכוּ הַבְּדִים וְיִקְרָא רֹאשֵׁי הַבְּדִים מִן הַקֶּדֶשׁ עַל עֵלְהָ לְתַרְפֹּס וְכִי יַעֲלֶה יַעֲלֶה עַל שִׁפְתוֹ מוֹהַּ: ו) ד"ה כפירות וכו' ליכל למימי הכרם נדמקס:

הגהות הב"ח

- רש"י ד"ה תמסנן וכו' שמי' אמוטיו דהיינו מן הקלס: ב) ד"ה ויך ויך מן אליוס ר"ל לפי: ד) ד"ה ראש הבדים וכו' ועל התל ועל תל תל תל תל ועל על שפתו מוה: ו) ד"ה כפירות וכו' ליכל למימי הכרם נדמקס:

רבינו גרשום

לא שנא הכי ולא שנא הכי לא שנא בבבוכה ולא שנא בכניסה הואי בת ה' בתחיתווי בהבניסה טפחיוס טפח מוכן וטפח מוכן וכיון דרגי ד' וירוסו דרקנותא היה וכו' ולא כותרי קא חשיב ליה (לא) בבתיא דרמובת היה וכו' ולא קרא הארון וגו'): חסר היה גבוה החוט שיתא דהו אמוניא דאמה התחתונה בבבוכה ואמה דקנותא נמי בבבוכה באמה בת ה' דראמרי:

מקרות ועד סובב. כ"ג טפחיוס דאמה דקרות בבוכה ה'. ומסובב ועד היינו דתנן אם עשאה לעולת העוף למטה ככ"ג אפי' אמה אחת כשירה: דיקא נמי דראמרי (ראמרי)

ורוב כניסה (ולא) וזיק האמה (אלא) בבוכה קאמר כדאמרן: אף אנן נמי תנינא דר' מאיר דאמר כל האמות היו בינונית חוץ דרמובת דתנן ר' מאיר אמר השלחן וכו'. מרקאמר בינונית מכלל דאיכא נפישא מינה. ב' מדות של אמות. ב' קנים: היו בשושן הבירה. לא שער מודתי ועליו שישן הכירה מפניויה: אחת היתה זקופה באותה לשכב על קרן מורחית צפונית ואחת על קרן וכו': ב' קנים: היו בשושן הבירה. לא שער מודתי ועליו שישן הכירה מפניויה: אחת היתה זקופה באותה לשכב על קרן מורחית צפונית ואחת על קרן וכו': ב' קנים: היו בשושן חזקיה וכו' דאדא. ויחירה הקטנה לאלמאת ספך חובו. ויחירה הגדולה של אצבע לבנינא של חומות: כדי שידעו הבאים באו. שידעו בניסין שישנה לחן הקב"ה שישנה עלו כשתנן לחן כורש רשות לעלות ולבנות הבית: שחאה אימת מלכות. שיכויו שהן משועבדין: חזקיה וכו' קראא מפישי' דרב חסדא ורב יצחק: אילו נאמר שחיס מערכות שש המערכת ולא נאמר שחיס עשרה הייתי אומר שלש מערכות שש שש. שחיס מערכות שש המערכת זו מערכת שלישית^[כ] לשלש לשלש נאמר היינו שלש מקראות: וזו בעינן על המערכת משש שלש וזו דבר חוצץ בין הביתין ללחם המזר: על בסמוך ע"ג השלחן עצמו באותן שתי טפחי' ואורי שבין הסדרים: מדרך היו בדיו מונחים לאורכו של בית מרח ומעבר ש"מ דארון לרחובו של בית היה אורכו: ולא היו גונצין בפרוכת.

לא שנא הכי ולא שנא הכי

כלומר כניסמן דקרנות אי צעי למימר נמי צאמה בת חמש לא איכנסת לן כיון דכניסת יסוד צאמה בת שש לא פש ליה צין קרן לקרן אלא כ"ו וארצעה טפחים שמים מכניסה דסובב ושמים מכניסה דקרנות וכיון דלא היו אמה לא חשיב לה: **חמשין וסמניא**. דכולן אמוטיו היו צבות ו' חוץ משמי אמוטיו^[כ] מן הרלפה ועד היסוד ואמה גובה של קרן: **דיקא נמי**. דחיק האמה גובהה ואמה רוחב כניסה מדקרי להאי חיק האמה ולהאי אמה רוחב ושני דבינוריה: **השולחן ארכו י"ב**. שמשיעין ליה לר' מאיר דאמר לעיל^[כז]. כל האמות היו צבינויות אלמא צינויות היינו בת ששה: **ומדקרי ליה צינויות מכלל דאיכא דנפישא מינה**. בתמיה: **שתי אמות**. מקלות היו שס צבהן מודדין האמות והן^[כ]וארכן אמה: **בשושן הכירה**. חדר אחד היה צנוי על עטר המזרחי של עזרה ומזווייר כצבנית שזון הכירה: **של משה**. בת ששה: **כדי שיהו אומנין נועלין כקטנה**. שהיה גזר מנהג עם האומנין קן וכך אמות צנין צבנו לצדק הצית צבך וכך דמים צאמה על משה ומחזירין עלו למדת אמה גדולה שחירה עליה אצבע כדי שיוסיפו על תנאס משלסם שלא יפחתו ומנאלו נתיס מן ההקדש יותר ממה שעשו וצאין לירי מעילה: **ומדא דנכסא ולכספא**. כשממנין ו' לורסי וזכז לנשות טבלא בת חמש או בת עשר צאמה של משה עושין אותה למדת האמה שחירה עליה חצי אצבע ולא צאומה שחירה עליה אצבע לפי שזומנות יקרה היא ולכן טוב להפסיקו כל כך: **לורה**. מזוויירת: **כדי שידעו**.

ויראו מהיכן צאו וימנו הודאה למלכותם) **שחוליס משס: שפסא אימס מלכות**. פרס עליהם ולא ימדרו צהס: **ואילו לדידיה כדי אמה ליה**. ומכד אלי והשתחיות לי ואע"ג דמסקנא הכי הוה ויקס פרעה לילה (שמות יב): **ויך לפני אחאב**. אִלְיָהוּ (י) ו' לפני אחאב שהיה רוכב על סוס משוס כבדו שאין דמן מלכים ללכת יחידי: **ועללו לתרופה**. גבי מעיין שעמד לנאס מנית קדשי הקדשים קאי. ועל

ג) שפת הנחל יעלה מזה ומזה כל [עץ] (עלה) מנאכל והיה פרוי למאכל ועלשו לתרופה. ואידי דאיירי צפלוגמא דרצ חסדא ורצ יתמן נקט לה הכא וקדריש נוטריקון לתרופה: **להסיר פה שלמלטה**. פה אלמים שללס אלא האולס ממנו גרפא: **פה שפלטס**. פה רחס של עקרות: חזקיה וצר קפרא ח' מפרסא מילמיהו טפי והיא היא: **ואילו נאמר שחיס מערכות שס המערכת ולא נאמר שחיס עשרה: הייתי אומר שלס של שס**. דשמים מערכות הרי תרין שס המערכת היו מערכת שלישית. ובספרים דכתב צהו שלס שלס שלס

הכי משמע אילו לא נאמר שחיס עשרה אלא שחיס מערכות שס הו משמע^[כ] שחיס מערכות של י"א שלס ואס תרפה להוסק שלישית סגי צג' חלות: **לכך נאמר שחיס עשרה**. דמשמע ומו לא: **ואילו נאמר שחיס עשרה ולא נאמר שחיס ושס**. אלא ונמת אומס מערכות המערכת על השולחן הייתי אומר שלס של ד' ד': **והא צעינן ונחס על**. המערכת לבונה וכי יהיב לה על השציעית איכא חליצה: פרוכת מחילה הוא וקרי ליה על: **ס"ב הכלים**. כגון שלמות אורכן ו' לאורכן של צית ממזרח למערב: **כך היה מונח**. מנ"ל (ומדכך היו צדיו מונחים ממזרח למערב כדאמר צבך צריימא לקמן מכלל דאורן הארון מלפון לדרוס ורוחבו ממזרח למערב צדדים צפופותא דאורן קיימי כדאמרנין לקמן [ע"צ]: **ובדיו מנלן**. דממזרח למערב: [א] **צפרוכס**. פרוכת הימה פרוכה צפתס צית קדשי קדשים לנניעות בעלמא ולא משוס מחילה דהא אמה ערקסין הואי צמקדש ראשון. ש"וכ"ס לוקמה צמקדש צ' דהוי פרוכת [ב] ליכל למימר ו') דצמקדש שני לא הוה ארון וצדים דיאשיכו גמו צמס' יומא (צ:) ועוד דקרא צמקדש ראשון כמי: **ס'דוסקין וזולטין צפרוכס**. לפי שהיה הארון כנגד הפתח כדאמר' צמגילה (דף י') ארון שעשה משה כשמונה צדביר היה לו עשר אמות ריוח ממנו לכותל לכל צד ולדביר היה עשרים על עשרים ומקום צדון אינו ממוטע צדביר צבנס היה עומד אלמא צאמצע דצדיר קאי והפתח נמי היה צאמצע צכותל מורחי והיו הצדים צולטין צפרוכס צפתס:

^[1] כלים פרו"ז מ"ט בצורת ת. פסחים פו. ב) מדות לו. פ"א מ"ג. ג) זמנים קב. ד) ופסחדין ק. פ"ש"א. ה) נשם: איחמננ ממי חוקיה. ו) ונעל סב. טוטה לו. ז) מוספפה דיומא פ"ב ס"ב"ג. ח) ויחמננ גד. ט"ש"א. ט) ז"ק. י) כנ"א: תלמס. י"גלשמים תלמרתס של שלג ויני של שמים עשרה ור"ל קין עניסס רשיוט כל אחד של של וס"י אס ילה להוסק יסיה של ג' ודיוקין יסיה שמים תמרתס שס אס ה"ג א"ל שס ודי כסח"י תמס: ב) ש"ן תלמתי דף י"ג. ג) תמדיקי ב"ס דיוממוס. ז"ק. ח) ש"ן דף י"ג (ש"ך לשי"ב)
^[2] כלים פרו"ז מ"ט בצורת ת. פסחים פו. ב) מדות לו. פ"א מ"ג. ג) זמנים קב. ד) ופסחדין ק. פ"ש"א. ה) נשם: איחמננ ממי חוקיה. ו) ונעל סב. טוטה לו. ז) מוספפה דיומא פ"ב ס"ב"ג. ח) ויחמננ גד. ט"ש"א. ט) ז"ק. י) כנ"א: תלמס. י"גלשמים תלמרתס של שלג ויני של שמים עשרה ור"ל קין עניסס רשיוט כל אחד של של וס"י אס ילה להוסק יסיה של ג' ודיוקין יסיה שמים תמרתס שס אס ה"ג א"ל שס ודי כסח"י תמס: ב) ש"ן תלמתי דף י"ג. ג) תמדיקי ב"ס דיוממוס. ז"ק. ח) ש"ן דף י"ג (ש"ך לשי"ב)
^[3] כלים פרו"ז מ"ט בצורת ת. פסחים פו. ב) מדות לו. פ"א מ"ג. ג) זמנים קב. ד) ופסחדין ק. פ"ש"א. ה) נשם: איחמננ ממי חוקיה. ו) ונעל סב. טוטה לו. ז) מוספפה דיומא פ"ב ס"ב"ג. ח) ויחמננ גד. ט"ש"א. ט) ז"ק. י) כנ"א: תלמס. י"גלשמים תלמרתס של שלג ויני של שמים עשרה ור"ל קין עניסס רשיוט כל אחד של של וס"י אס ילה להוסק יסיה של ג' ודיוקין יסיה שמים תמרתס שס אס ה"ג א"ל שס ודי כסח"י תמס: ב) ש"ן תלמתי דף י"ג. ג) תמדיקי ב"ס דיוממוס. ז"ק. ח) ש"ן דף י"ג (ש"ך לשי"ב)

שתי הלחם פרק אחד עשר מנחות

צת.

לא שנא הכי ולא שנא הכי כלומר כניסמן דקרנות אי צעי למימר נמי צאמה בת חמש לא איכנסת לן כיון דכניסת יסוד צאמה בת שש לא פש ליה צין קרן לקרן אלא כ"ו וארצעה טפחים שמים מכניסה דסובב ושמים מכניסה דקרנות וכיון דלא היו אמה לא חשיב לה: **חמשין וסמניא**. דכולן אמוטיו היו צבות ו' חוץ משמי אמוטיו^[כ] מן הרלפה ועד היסוד ואמה גובה של קרן: **דיקא נמי**. דחיק האמה גובהה ואמה רוחב כניסה מדקרי להאי חיק האמה ולהאי אמה רוחב ושני דבינוריה: **השולחן ארכו י"ב**. שמשיעין ליה לר' מאיר דאמר לעיל^[כז]. כל האמות היו צבינויות אלמא צינויות היינו בת ששה: **ומדקרי ליה צינויות מכלל דאיכא דנפישא מינה**. בתמיה: **שתי אמות**. מקלות היו שס צבהן מודדין האמות והן^[כ]וארכן אמה: **בשושן הכירה**. חדר אחד היה צנוי על עטר המזרחי של עזרה ומזווייר כצבנית שזון הכירה: **של משה**. בת ששה: **כדי שיהו אומנין נועלין כקטנה**. שהיה גזר מנהג עם האומנין קן וכך אמות צנין צבנו לצדק הצית צבך וכך דמים צאמה על משה ומחזירין עלו למדת אמה גדולה שחירה עליה אצבע כדי שיוסיפו על תנאס משלסם שלא יפחתו ומנאלו נתיס מן ההקדש יותר ממה שעשו וצאין לירי מעילה: **ומדא דנכסא ולכספא**. כשממנין ו' לורסי וזכז לנשות טבלא בת חמש או בת עשר צאמה של משה עושין אותה למדת האמה שחירה עליה חצי אצבע לפי שזומנות יקרה היא ולכן טוב להפסיקו כל כך: **לורה**. מזוויירת: **כדי שידעו**.

לא שנא הכי ולא שנא הכי מוצח כמה היו חמושין ותמניא פלגיה דמובח כמה היו עשרין ותשעה מקרנות ועד סובב כמה היו עשרין ותלתא כמה בציר לפלגיה דמובח שיתא ותנן אם עשאה למטה מרגליו אפילו אמה אחת כשירה דיקא נמי דכתיב חיק האמה ואמה רוחב שמוע מינה וכמה אמה בינונית אמר ר' יוחנן ששה טפחים אמר רבי יוסי בר אבין אף אנן נמי תנינא רבי מאיר אומר השלחן ארכו שנים עשר ורחבו ששה מכלל ו' דהויא אמה דנפישא מינה אין ו' והא תנן ב' שתי אמות היו בשושן הבירה אחת על קרן מזרחית צפופית ואחת על קרן מזרחית דרומית שעל קרן מזרחית צפופית יתירה על של משה חצי אצבע שעל קרן מזרחית דרומית היתה יתירה עליה קרן מזרחית דרומית ואחת גדולה ואחת קטנה כ' כדי שיהו האומנין נוטלין במקנה ומחזירין בגדולה כדי שלא יבואו לירי מעילה ותרתוי למח' בר חדא לכספא ודהבא וחדא לבניינא תנן התם^[כ]שער המזרח עליו שושן הבירה צורה מאי טעמא רב חסדא ורב יצחק בר אבדימי חד אמר כדי שידעו מהיכן באו וחד אמר כדי שתהא אימת מלכות עליה^[כ] א"ר ינאי לעולם תהא אימת מלכות עליך שנא' יוידרו כל עבדיך אלה אלי והשתחויו לי לאמר ואילו לדרייה לא קא"ל ר' יוחנן אמר מוכאב שנאמר^[כד] ה' היתה אל אליהו וישנם מתניו וירץ לפני אחאב עד באכה יזרעאלה:^[כג]ועלהו^[כז] לתרופה רב חסדא ורב יצחק בר אבדימי חד אמר להתיר פה שלמעהל וחד אמר להתיר פה שלמטה^[כ] איחמבר חזקיה אמר להתיר פה אלמים בר קפרא אמר להתיר פה עקרות תנו רבנן אילו נאמר^[כ] ולקחת סלת ואפית אותה שחיס עשרה חלות ושמת אותם שחיס מערכות ולא נאמר שש הייתי אומר אחת של ארבע ואחת של שמונה לכך נאמר שש ואילו נאמר שחיס מערכות שש המערכת ולא נאמר שחיס עשרה הייתי אומר שלש של שש שש לכך נאמר שחיס עשרה ואילו נאמר שחיס עשרה חלות ומערכות ולא נאמר שחיס ושש הייתי אומר שלשה של ארבע ארבע ו' לכך נאמר שחיס ושש הא עד שלא יאמרו ג' מקראות הללו לא למדנו הא כ'כיצד נותן שחיס מערכות של שש שש ואם נתן אחת של ארבע ואחת של שמונה לא יצא שחיס של שבע שבע רבי אומר רואין את העליונה כאלו אינה והא בעינן^[כ] ונתת על אמר ליה רב חסדא לרב המנונא אומרי לה רב המנונא לרב חסדא^[כ] רבי למעמידי דאמר על בסמוך דתניא רבי אומר ונתת על המערכת לבונה וזה על^[כ] בסמוך אתה אומר על בסמוך או אינו אלא על ממש כשהוא אומר^[כ] וסכות על הארון את הפרוכת היו אומר על בסמוך: כל הכלים שבמקדש וכו': תנו רבנן י' כל הכלים שבמקדש ארכן לארכו של בית חוץ מארון שארכו לרחבו של בית וכך היה מונח וכך היה בדיו מונחין מאי קאמר הכי קאמר כך היה מונח ו' מרבדיו כך היה מונחין ובדיו מנלן^[כ] דתניא^[כ] ויאריכו הבדים יכול לא היו גונעין בפרוכת תלמוד לומר ויראו אי ויראו יכול יהו מקרעין בפרוכת ויוציאין^[כ] תלמוד לומר^[כז] לא יראו החוצה הא כיצד דוחקין

הכי משמע אילו לא נאמר שחיס עשרה אלא שחיס מערכות שס הו משמע^[כ] שחיס מערכות של י"א שלס ואס תרפה להוסק שלישית סגי צג' חלות: **לכך נאמר שחיס עשרה**. דמשמע ומו לא: **ואילו נאמר שחיס עשרה ולא נאמר שחיס ושס**. אלא ונמת אומס מערכות המערכת על השולחן הייתי אומר שלס של ד' ד': **והא צעינן ונחס על**. המערכת לבונה וכי יהיב לה על השציעית איכא חליצה: פרוכת מחילה הוא וקרי ליה על: **ס"ב הכלים**. כגון שלמות אורכן ו' לאורכן של צית ממזרח למערב: **כך היה מונח**. מנ"ל (ומדכך היו צדיו מונחים ממזרח למערב כדאמר צבך צריימא לקמן מכלל דאורן הארון מלפון לדרוס ורוחבו ממזרח למערב צדדים צפופותא דאורן קיימי כדאמרנין לקמן [ע"צ]: **ובדיו מנלן**. דממזרח למערב: [א] **צפרוכס**. פרוכת הימה פרוכה צפתס צית קדשי קדשים לנניעות בעלמא ולא משוס מחילה דהא אמה ערקסין הואי צמקדש ראשון. ש"וכ"ס לוקמה צמקדש צ' דהוי פרוכת [ב] ליכל למימר ו') דצמקדש שני לא הוה ארון וצדים דיאשיכו גמו צמס' יומא (צ:) ועוד דקרא צמקדש ראשון כמי: **ס'דוסקין וזולטין צפרוכס**. לפי שהיה הארון כנגד הפתח כדאמר' צמגילה (דף י') ארון שעשה משה כשמונה צדביר היה לו עשר אמות ריוח ממנו לכותל לכל צד ולדביר היה עשרים על עשרים ומקום צדון אינו ממוטע צדביר צבנס היה עומד אלמא צאמצע דצדיר קאי והפתח נמי היה צאמצע צכותל מורחי והיו הצדים צולטין צפרוכס צפתס:

כמן

ואם [י] אורכן. לאורכו: [א] למטריב. הא בעינן: [יג] פרוכת. הא ליכא: [כ] מכלל. דאיכא: [ג] אין. דתנן: [ג] לכך נאמר שחיס ושש. גילוי חובת לכתוב שחיס עשרה חלות שש המערכת ח"ל דהוי אמוניא ממכרה אחת של שש ושחיס של שלש שלש עכ"ל הגליון: [ד] מדרך היו ברוי מונחים ובדיו: [ט] ויוציאין. עס לחוץ: [י] כשמפתין. עס צופרי חוב: [י] אליהו. רץ: [ס] מפרשי: [ס] של. שש עשה וס: [י] אורכן. לאורכו: [א] למטריב. הא בעינן: [יג] פרוכת. הא ליכא:

היה יתירה הקטנה לאלמאת ספך חובו. ויחירה הגדולה של אצבע לבנינא של חומות: כדי שידעו הבאים באו. שידעו בניסין שישנה לחן הקב"ה שישנה עלו כשתנן לחן כורש רשות לעלות ולבנות הבית: שחאה אימת מלכות. שיכויו שהן משועבדין: חזקיה וכו' קראא מפישי' דרב חסדא ורב יצחק: אילו נאמר שחיס מערכות שש המערכת ולא נאמר שחיס עשרה הייתי אומר שלש מערכות שש שש. שחיס מערכות שש המערכת זו מערכת שלישית^[כ] לשלש לשלש נאמר היינו שלש מקראות: וזו בעינן על המערכת משש שלש וזו דבר חוצץ בין הביתין ללחם המזר: על בסמוך ע"ג השלחן עצמו באותן שתי טפחי' ואורי שבין הסדרים: מדרך היו בדיו מונחים לאורכו של בית מרח ומעבר ש"מ דארון לרחובו של בית היה אורכו: ולא היו גונצין בפרוכת.

עין משפט ונר מצוה

לו א מ"י פ"ח מהל' מעילה הל"ס:
לו ב ג מ"י פ"ח מהל' מעילה ומוספין הל"ב:
ופ"ג מהל' צית המכירה הל' ד':

לח ד מ"י פ"ג מהלכות צית המכירה הל"ב:

מוסף רש"י

שחי אמות. שני מקלות שארכן אמה (בבבכות דס). בשושן הבירה. שני שפשו על שער מונח ומקרי שזון הכירה (שס. שס. שחי אמות. קי מדת היו בשושן הכירה והוא צית הצנוי על גובה השער צמתן צמכתס מדות (פ"א מ"ג) שער המזרח ועליו שושן הכירה צורה מלחית ומפרשין צמכתס כדי שידעו מהיכן באו (פסחים פו). נוטלין כקטנה. כסחי ממנין עס האומנין לעשות קן וכך אמות מנאסל צבוק סחי. היו ממנין ככל משה וכן שחיס צמס הדולס למדת אחת שפושין בשושן הכירה (בבכות ט). שלא יבואו לירי מעילה. שלג יסט מן ההקדש. דלס היו שפושין צמחס מדה שפושין שחיס יפחתו. דלי אפסל תלמס, כהן מחזיקין צבולס אמות ודחרי למח לי. כמד סגי עס אומס של משה סחי' א' טפחים (שס). לכספא ודהבא. שחלמסס טוחס סחי. ממנין ככל מדה שפושין צמחס שגדולס סחימס על אצבע (שס). לבניינא. דחומס טעלין מלל משה מחזיקין צמחס סחירה עליה אצבע (שס). ואילו לדרידיה לא קא"ל. וידמס אלו וספחתיס ו' ללמרי וגו' ופג"י דצמקדס סחי סוי דכמיס (שמות יג) ויקחל למסס ולנאסין לילה ויחמננ קומו וגו' ובהיח' (כ). וירץ לפני אחאב. חלמס רוכס והוא קין לפתוי, סחי חלמס יחיד ונללו אומס לרעס (שס). להתיר פה של מעלה. להסיר פה סלמס שחיו מדכסיס להתיר פה שלמטה. רחס על הפקרות סחולטס מן סתלן נפקדות (שנדרין כ). איחמבר חזקיה. ויסעי קין לעלל לתרופס (שס). על בסמוך. שזון הכניסס על לבונה אלא המכריס כשהוא אומר על הארון את הפרוכת. לילכל למימנ על ממש דחס פרוכת מחילת סחי למכיל צין הקדש וצין קדש הקדשים היו אומרי על בסמוך. שהיה אלא הארון. סחי נמי על שני ככנסס על בסמוך (שחי) וסכות על הארון. על כמך ללו על ממש. דחמי מחילת סחי פרוכת ולא סחי סכך (שופס לו).

שיטה מקובצת

[א] מכלל. דאיכא: [ג] אין. דתנן: [ג] לכך נאמר שחיס ושש. גילוי חובת לכתוב שחיס עשרה חלות שש המערכת ח"ל דהוי אמוניא ממכרה אחת של שש ושחיס של שלש שלש עכ"ל הגליון: [ד] מדרך היו ברוי מונחים ובדיו: [ט] ויוציאין. עס לחוץ: [י] כשמפתין. עס צופרי חוב: [י] אליהו. רץ: [ס] מפרשי: [ס] של. שש עשה וס: [י] אורכן. לאורכו: [א] למטריב. הא בעינן: [יג] פרוכת. הא ליכא: